

Kollwitz

Book!

Dagligen når oss en ström av brev från människor i Tyskland, som frysa och svälta och ha förlorat allt. Deras sista hopp är hjälp från Sverige.

Vi i S:ta Gertruds församling försöka att hjälpa så gott vi kunna. Men våra materiella möjligheter äro inte tillräckliga.

Därför vända vi oss till Eder med bönen:

Hjälp oss i vårt humanitära hjälparbete!

Det finns olika former för hjälp:

- I. Ni kan bli fadder åt en nödlidande tysk familj resp. ett ensamt barn. Vi kunna lämna lämpliga adresser och vara behjälpliga vid avsändandet av gåvopaket.
- II. Ni kan lämna *begagnade kläder, skor, husgeråd, kuponger, etc.* till S:ta Gertruds Tysklandsinsamling, Svartmang, 16.
- III. Ni kan inbetala en större eller mindre penninggåva på postgiro n:r 4959, Tyska församlingens pastorsexpedition, Stockholm. „Hilfswerk“.

Det som ger givaren den största glädjen är säkerligen det första alternativet, som skänker personlig kontakt med tacksamma människor. Vi stå gärna till tjänst med adresser och övriga upplysningar. Genom vårt samarbete med „Hilfswerk der Evangelischen Kirche in Deutschland“, vars verksamhet understödjes av de allierade myndigheterna, får vårt hjälparbete all nödig kontroll och effektivitet.

Vi skulle vara mycket tacksamma för Eder hjälp.

Ett brev från ett genomgångsläger för flyktingar.

Kära Martha!

Sedan vi såg varandra sist, har jag upplevt mycket. Först stannade vi kvar i bunkern, jag hade löss och kunde inte längre besöka Dig. Förra veckan transporterades vi hit. Som vi gick och stod, lastades vi på en lastbil och inkvarterades här. Föreställ Dig: ett stort rum, utefter väggarna litet halm, som vi ligger på, i mitten den stinkande, rinnande hinken, alltid upptagen. En gång om dagen tunn soppa, en liten limpa för 8 dagar och något smör, ingenting på morgonen och på kvällen. Varje dag släpas lik ut, det är vårt öde här. Man har inget annat val än att vänta tills man själv släpas ut. Eländet är obeskrivligt. Bölder, skabb och ohyra är en plåga. Ingen möjlighet att tvätta sig. Lama och lytta ligga i sin avföring. Det finns ingen värme, bara köld och svält. Så ser dödens förgård ut. Till Jul lever knappast någon av oss längre, jag själv har nästan givit upp. Ljus finns inte, natten är ändlös och mycket orolig, man skriker, stönar, hostar, ropar på vatten, trevar sig fram till hinken, ramlar omkull och stönar och kvider hela natten. Ingen hjälper, ingen människa kan hjälpa. Igår skrev jag till min kusin Walter. Kanske han kan rädda mig, om det inte är för sent, ty mina krafter sviker.

I gammal vänskap hälsar Dig Din

M. L.

Ur ett brev från Lübeck:

...anledningen till mitt brev är oron för min nästan 77-åriga mor och hennes båda gamla systrar, hos vilka vi sedan ett år äro inkvarterade. Min mor och mina båda mostrar lida så mycket under den ytterst bristfälliga födan och falla nu ofta ihop så att jag är mycket orolig för deras skull. De gör så ont att veta att de så gärna skulle vilja äta en brödbit eller litet soppa till och man kan inte ge dem någonting. Ransonerna är nu så små att man under dagen bara kan äta 3 tunna skivor bröd och av andra födoämnen ha vi för 4 personer dagligen bara 125 gr. till vårt förfogande. Grönsaker ha vi inte fått sedan 3 veckor och potatisen har tagit slut.

★

Ur ett brev från Bayern, en förtroendeman för en flyktingsgrupp skriver:

...Nu är vi hänvisade till hjälp från kristligt sinnade människor i stater som var så lyckliga att kunna undgå kriget. Kan det verkligen vara de hungrande och frysende barnens och gamlingarnas skuld att en regering, som hänsynslöst slog ner varje fri åsiktsyttring, förde kriget till fullständig förintelse. Flyktingarna från öster straffas hårdast för dessa ogärningar, ty de ha förlorat allt, verkligen allt, till på köpet sin hemvist.

Om jag får berätta för Er, i vilket tillstånd de utsultna barnen går till skolan och till kyrkan, då de bara ha trasor om fötterna; då barn och vuxna inte äga någon vinterrock och gå till sitt arbete i tunn sommarklädsel: så är detta verkligen inte överdrivet utan rena rama sanningen.

... Vi skulle vara synnerligen tacksamma för:

Skor åt barn och vuxna.

Varma kläder och underkläder för barn och vuxna.

Tvål. Vi har ingenting att tvätta oss eller våra kläder med. Tilldelningen är 70 gr. av en fettfri leraktig tvål per månad.

Ylle. Kvinnorna skulle gärna vilja ha litet yllegarn för att sticka eller laga strumpor åt sina barn, men garn finns inte här. Strängt taget allt är välkommet och tages emot med stor tacksamhet. ...

★

En ung fru skriver:

... Jag är nu i 7:e månaden och väntar vårt andra barn om 2-3 månader. Men jag saknar ännu all babyutstyrel, eftersom jag blev fullkomligt utbombad när vårt första barn var 2 år gammalt. Bara några små skjortor har min mor sytt av gammalt material, men små tröjor o. s. v. saknar jag helt.

Jag själv önskar mig så gärna ett par skor (38½). Trots läkarattest har jag av Wirtschafsamnt inte kunnat få något par, sedan vi blev utbombade, ty det är för många som söker. Inte heller strumpor har jag fått sedan dess. ...

★